

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Michał Jakubowski

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2018 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku **pełnomocnika wyborczego Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Platforma.Nowoczesna Koalicja Obywatelska - G. W.**

z udziałem **Mateusza Morawieckiego - Prezesa Rady Ministrów**

o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku „Kodeks Wyborczy”

postanawia:

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

G. W. - pełnomocnik wyborczy Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Platforma.Nowoczesna Koalicja Obywatelska wystąpił w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks Wyborczy z wnioskiem o:

1. zakazanie uczestnikowi postępowania Mateuszowi Morawieckiemu rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o rzekomym braku budowy przez rząd koalicji Platformy Obywatelskiej i Polskiego Stronnictwa Ludowego dróg oraz mostów,
2. zobowiązanie uczestnika Mateusza Morawieckiego do opublikowania w terminie 48 godzin od daty uprawomocnienia się postanowienia w niniejszej sprawie na antenie telewizji (...),(...),(...) przed głównymi wydaniami programów: (...),(...) po blokach reklamowych bezpośrednio poprzedzających emisję ww. programów poprzez odczytanie ogłoszenia oraz jednoczesne opublikowanie planszy z tekstem ogłoszenia obejmującym cały ekran o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany Mateusz Morawiecki, Premier Rzeczypospolitej Polskiej, oświadczam, w dniu 16 września 2018 roku podczas wiecu wyborczego Komitetu Wyborczego Prawo i Sprawiedliwość w Ś. rozpowszechniłem nieprawdziwe informacje o braku budowy dróg i mostów przez naszych poprzedników tj. koalicję Platformy Obywatelskiej i Polskiego Stronnictwa Ludowego. Nieprawdziwe są również podane przeze mnie informacje, że w ciągu jednego do półtora roku wydawana jest większa suma na drogi lokalne niż za czasów koalicji PO – PSL w ciągu 8 lat.

Mateusz Morawiecki

Wnioskodawca w uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż w dniu 14 sierpnia 2018 r. Komitet Wyborczy Prawi i Sprawiedliwość rozpoczął kampanię w wyborach samorządowych, której twarzą został Uczestnik Mateusz Morawiecki. Pełnomocnik wyborczy Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Platforma.Nowoczesna Koalicja Obywatelska przedmiotowy wniosek oparł na wypowiedzi Uczestnika z dnia 16 września 2018 r. sformułowanej na wiecu wyborczym KW Prawo i Sprawiedliwość, w Ś. o treści: *„Pamiętacie, jak nasi poprzednicy mówili: budujmy nie politykę, tylko drogi i mosty? Pamiętacie coś takiego? Nie było ani dróg ani mostów. My teraz dla porównania i również tutaj w tym powiecie, w Świebodzinie, wiem, że jest potrzebna wam południowa obwodnica. Czy nasi przyjaciele, którzy skandują „Konstytucja”, potwierdzają? Potwierdzają. To jesteśmy razem. Zjednoczmy się. Bo chcemy rzeczywiście sklejać. Tak, chcemy sklejać Polskę. Chcę powiedzieć, że rzeczywiście te lokalne problemy dla nas są ważne. Żeby nie być gołosłownym, powiem tak. Nasi poprzednicy, których nasi przyjaciele z kartkami chcieliby z powrotem zaprosić do władz. Coś wam powiem. Przez 8 lat wydali 5 mld zł na drogi lokalne. To tyle, ile my wydajemy w ciągu jednego do półtorej roku”*. Wnioskodawca dowodził, iż przedmiotowa wypowiedź jest nieprawdziwa, została sformułowana w ramach agitacji wyborczej KW Prawo i Sprawiedliwość podczas wiecu wyborczego i podlega regulacji zawartej w art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks Wyborczy. W ocenie Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Platforma.Nowoczesna Koalicja Obywatelska, uzasadnionym jest wydanie orzeczenia nakazującego Uczestnikowi Mateuszowi Morawieckiemu zakazu rozpowszechniania nieprawdziwych informacji będących podstawą przedmiotowego wniosku oraz nakazanie ich sprostowania (*wniosek – k. 5-19*).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Stosownie do art. 104 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (dalej także jako k.w.) kampania wyborcza rozpoczyna się z dniem ogłoszenia aktu właściwego organu o zarządzeniu wyborów i ulega zakończeniu na 24 godziny przed dniem głosowania. W dniu 14 sierpnia 2018 r. opublikowano rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 2018 r. w sprawie zarządzenia wyborów do rad gmin, rad powiatów, sejmików województw i rad dzielnic m.st. Warszawy oraz wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast. Wybory samorządowe zarządzone zostały na dzień 21 października 2018 r. Kampania wyborcza do wyborów samorządowych trwa zatem od dnia 14 sierpnia 2018 r. do dnia 19 października 2018 r. (*fakty powszechnie znane*).

W świetle przedstawionych przez Wnioskodawcę dowodów, nie ulega wątpliwości, iż Uczestnik Mateusz Morawiecki wystąpił publicznie w dniu 16

września 2018 r. na wiecu wyborczym Komitetu Wyborczego Prawo i Sprawiedliwość w Ś., wypowiadając m.in. słowa cytowane w treści wniosku (*vide: nagranie audiowizualne – k. 156 [w] koperta; wydruk prasowy „(...)” – k. 45-47*).

Definicja legalna agitacji wyborczej została zawarta w art. 105 § 1 k.w., stanowiącego, iż jest nią publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym, w szczególności, do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego. Przepisem wskazującym na to kto może prowadzić agitację wyborczą jest art. 106 § 1 k.w., zgodnie z którym agitację wyborczą może prowadzić każdy komitet wyborczy i każdy wyborca, w tym zbierać podpisy popierające zgłoszenia kandydatów po uzyskaniu pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego.

Z treści cytowanych przepisów należy wywieść, iż to, czy określone działanie posiada cechy agitacji wyborczej, zależy nie tylko od tego jakie można mu przypisać cechy, ale także uzależnione jest od tego kto podejmuje się zachowania wypełniającego dyspozycję przepisu art. 105 § 1 k.w. Ustawodawca wprowadzając środki ochrony prawnej, przysługujące zainteresowanym komitetom wyborczym w ramach prowadzonej kampanii wyborczej, wynikające z art. 111 § 1 k.w., posługuje się mieszanymi, przedmiotowo – podmiotowymi przesłankami ich stosowania. Aby dane działanie, przybierające cechu agitacji wyborczej (pozytywnej bądź negatywnej) mogło być oceniane w ramach rzeczonyj ustawy, wnioskodawca musi wykazać, iż podmiot który się jej dopuścił wchodzi w skład określonego komitetu wyborczego, tudzież legitymuje się pisemną zgodą pełnomocnika wyborczego. Jeżeli osoba niewchodząca w skład komitetu wyborczego, niemająca nadto, wynikającej z art. 106 § 1 k.w. pisemnej zgody, podaje publicznie określone informacje, opinie, nawet w toku spotkania wyborczego, to takiego działania nie można kwalifikować jako działania w ramach agitacji wyborczej (*zob. postanowienie S.A. w Gdańsku z 19 listopada 2014 r., I ACz 1252/14, LEX nr 1544686*).

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszego postępowania, należy skonstatować, iż w oparciu o twierdzenia i dowody przedstawione przez Wnioskodawcę, nie sposób wywieść, aby Uczestnik postępowania Mateusz Morawiecki był kandydatem Komitetu Wyborczego Prawa i Sprawiedliwości w wyborach samorządowych tudzież posiadał pisemną zgodę pełnomocnika tegoż komitetu – K. S. (*vide: Komunikat PKW z 29 sierpnia 2018 r.*). Podnoszone i dowodzone przez Wnioskodawcę okoliczności, wskazujące, iż Uczestnik jest jedną z „twarzy” kampanii samorządowej ww. Komitetu Wyborczego, wobec braku wykazania przesłanek, o których mowa w cytowanych przepisach, pozostają irrelevantne z punktu widzenia niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu, Uczestnik Mateusz Morawiecki, nie posiada, wynikającego z art. 510 § 1 k.p.c. w zw. z art. 106 § 1 o art. 111 § 1 k.w., statusu „zainteresowanego w sprawie” rozpoznawanej na podstawie przepisów Kodeksu wyborczego. Powyższa konstatacja daje z kolei asumpt do stwierdzenia, iż roszczenia wnioskodawcy

wywiedzione zostały w niewłaściwym trybie i dlatego podlegają oddaleniu na podstawie art. 111 § 1 k.w. *a contrario*.

Sąd rozpoznaje wnioski złożone w trybie art. 111 § 1 k.w. – na rozprawie, w postępowaniu nieprocesowym (art. 111 § 2 k.w.). Jednak nawet w wypadkach, gdy ustawa wymaga przeprowadzenia rozprawy, sąd może, bez wzywania zainteresowanych do udziału w sprawie, oddalić wniosek na posiedzeniu niejawnym, jeżeli z treści wniosku wynika oczywisty brak uprawnienia Wnioskodawcy (art. 514 § 2 k.p.c.).

Mając to wszystko na uwadze, Sąd postanowił jak w sentencji.

Zarządzenie

(...)

(...)